דעם רב׳ס טאָכטער

א העכסט שפּאַנענדיקער ראָמאַן פון דעם אידישן לעבן אין מיטל־אַלטער

פון לעאָן וויזעזענטעל

(פאָרזעצונג)

ביים טייך האָט זי ליב געהאַט זיך צו לייגן אויף דעם זאַמד און זיך האַרטן צו וואַרימען איר שיינעם קערפּער קעגן די אייביקע שטראַלן פון דער העל לייכטנדער זון. דאָס האָט באַראויִקט איר נעפּעס, און ווען זי פלעגט זיך אין אַוונט צוריקקערן אַהיים איז זי אַפּט מאָל געווען כמעט א נייגעבוירענער מענש.

אין דעם טאָג ווען אונזער געשיכטע הויבט זיך אָן, איז חנה׳לע געווען באַזונדערס אומרואיק און אומצופרידן.

אין דעם קריסטלאַכן טייל פון טירנא איז אין יענעם טאָג געווען לוסטיק און פריילאַך. די איינוואוינער פון דעם פירסטנטום האָבן אין יענעם טאָג געפייערט זייער יערלאַכן קאַרניוואַל און זיי האָבן אויף יעדן מעגלאַכן אופן געבראַכט צום אויסדרוק זייערע געפילן.

דער קאַרניוואַל איז אין טירנא געווען א יערלאַכע אינסטיטוציע. אין דעם טאָג איז דאָס פאָלק, וועלכעס איז א נאַציע יאָר געווען כמעט פאַרשלאַפן צו דער רעגירונדער פריינדשאַפט און די אונדערע פריצים. — נעווען זיין איין־נער הערשער. קיינער האָט דאַמאָלסט נים געהאַט קיין דעה איבער אים און יעדער איינער, קריסט, האָט זיך געמעגט אונטערהאַלטן פריי אין טאָג מיט זיך און האָט זיין הארץ האָט נאָר געגלוסט.

ווערנד חנה׳לע האָט אַפּט מאָל אויז מקנא נעווען די קריסטן פון טירנא פאַר דעם פרייען לעבן, וועלכן זיי פירן. זיינען אין דער אמת׳ן אויף די קריסטן נים נעווען אזוי פריי ווי עס האָט זיך איר אויסגעראַכט. די פּרינצעסן האָט איבער. זיי געהערשט מיט א שטאַרקער האַנט און זי האָט געזען אזוי באַגאַריינט זייערע פרייהייטן, אז די איינוואוינער פון דער קליינער פירסטנטום זיינען אין דער אמת׳ן געווען אירע אונטערגעגעבענע שקלאַפן. זיי האָבן געמוסט טאָג איר ווילן און זיי האָבן אַפילו נים געהאַט דאָס רעכט עפּעס א געהיימער דרך ארץ פאַר זיך צו באַקלאָגן קעגן אירע עלטערן.

אויסער דעם האָבן די קריסטן נאָך נעמוזט אויף זיך טראָגן דעם עול פון דער קאַטוילישער קירכע, וועלכע איז אייגענע קעניגרייך, און זי האָט נעגלייכט שטאָלץ אויפן האַלטן די פינסטערע מאַסן אין איר „הייליקע" הענט מיט ברוטאַלער גוואַלד.

אין דעם קאַרניוואַל טאָג זיינען זיי אבער אין דער אמת׳ן געווען פריי. דאַמאָלסט האָבן נים די פּרינצעסן און נים די קירכע געוואָלט צו שטערן באַזונדערס אומרואיק און אומצופרידן דעם.

אין דעם קריסטלאַכן טייל פון טירנא איז אין יענעם טאָג געווען לוסטיק און פריילאַך. די איינוואוינער פון דעם פירסטנטום האָבן אין יענעם טאָג געפייערט זייער יערלאַכן קאַרניוואַל און זיי האָבן אויף יעדן מעגלאַכן אופן געבראַכט צום אויסדרוק זייערע געפילן.

דער קאַרניוואַל איז אין טירנא געווען א יערלאַכע אינסטיטוציע. אין דעם טאָג איז דאָס פאָלק, וועלכעס איז א נאַציע יאָר געווען כמעט פאַרשלאַפן צו דער רעגירונדער פּרינצעסן און די אונדערע פּריצים. — נעווען זיין איין־נער הערשער. קיינער האָט דאַמאָלסט נים געהאַט קיין דעה איבער אים און יעדער איינער, קריסט, האָט זיך געמעגט אונטערהאַלטן פריי אין טאָג מיט זיך און האָט זיין הארץ האָט נאָר געגלוסט.

פון אירע יונגסטע יאָרן האָט עס שטענדיק געריצט און נעצייגט אַרויס פון דער עטאַ אין דעם קאַרניוואַל טאָג. איר האָט נעדאַרפט א שטאַרקע ניינערייקייט, כאָטש איין מאָל אין לעבן צו זעען וואָס דאָס איז אזוינע א קאַרניוואַל, און פאַרוואָס די אידן דערציילן פון דעם דאָזיקן קריסטלאַכן יום טוב אזוי־פיל שרעקלאַכקייט. מען, און די קריסטלאַכע איינוואוינער זיינען פאַר אים אזוי באַנייסטערט.

אבער זי האָט זיך קיינמאָל נים געוואוסט צו פאַרלאָזן די נעטא אין אזא טאָג, אלעמאָל, ווען זי האָט שוין מיט זיך געהאַט אַפּנעמאַכט אַרויסצוגיין פון דער נעטא. האָט איר אַרומגענומען אַ געהיימער דרך ארץ פאַר דעם וויל פון אירע עלטערן, און זי האָט נים געהאַט קיין מוט זיי צו ווידערשפּעניק.

דעם היינטיקן קאַרניוואַל האָט עס אבער חנה׳לען באַזונדערס גערייצט צו זעען די פייערלאַכקייטן וואָס דער פּרייז דערפאַר זאָל נים זיין.

עטלאַכע שעה איז זי אַרומגעגאַנגען ווי א געפאַנגענער לייב אין אירע עלטערנס הויז. זי איז א פאַר מאָל אַרויסגעלאָפן אין גאַרטן וואו זי האָט געהאַפט צו באַראויִקן איר גערייצטקייט און ניינערייקייט, און ווען זי האָט געזען, אז דאָס העלפט אויך נים, איז זי אויעק צום טייך און זי האָט זיך געלייגט קעגן דער וואַרימער זון, פון וועלכער זי האָט דערוואַרטעט הילף. אבער גאַרניט האָט געהאָלפן. זי האָט באַשלאָסן, אז זי טוט עגדלאַך נאָכ־קומען איר פאַרלאַנג און דערפילן איר ניינערייקייט.

דורך דער נעטא האָט חנה׳לע מורא געהאַט צו נייז, ווייל דאָרטן האָט איר מיצער זי געקאָנט זעען און דערטראָגען עס צו אירע עלטערן, אז זי איז ארויס פון שטאָט. האָט זי דערפאַר אויסגעוויילט א זייטיק וועג, אויף וועלכן זי איז מוטיק און אַנטשלאָסן נאָכצוגיין אין מאַרק זעען דעם קאַרניוואַל.

דער קאַרניוואַל איז געווען אין פולן גאַנג. דער גרעסטער מאַרק פון טירנא איז געווען איבערגעפאַסט מיט מענשן, וועלכע זיינען געקומען פון נאָענט און פון ווייט זיך באַטייליקן אין די פייערלאַכקייטן און זיך צו אונ־טערהאַלטן.

א ריזיקע מאַסע פון יונגע און אַלט מיט מענער, פרויען און קינ־דער, האָבן געשאָפן דאָס בילד פון איין קנויל, פון וועלכן עס האָבן זיך אַרויסגעזוינט אַרבעטערס־אַרבער די מויערן פון דער עטאַ.

חנה׳לע האָט דאַמאָלסט געזוכט איר מיצאַן פאַר וועמען זי זאָל קאָנען אויס־ניסן אירע געפילן מיט אַ מענש אַלע זיינע געווען אַרויסגעגאַנגען אין דער אַלגעמיינער פרייד פון דער אַלגעמיינער פרייד.

פון אירע יונגסטע יאָרן האָט עס שטענדיק געריצט און נעצייגט אַרויס פון דער עטאַ אין דעם קאַרני־וואַל טאָג. איר האָט נעדאַרפט א שטאַרקע ניינערייקייט, כאָטש איין מאָל אין לעבן צו זעען וואָס דאָס איז אזוינע א קאַרניוואַל, און פאַרוואָס די אידן דערציילן פון דעם דאָזיקן קריסט־לאַכן יום טוב אזוי־פיל שרעקלאַכקייט. מען, און די קריסטלאַכע איינוואוינער זיינען פאַר אים אזוי באַנייסטערט.

אבער זי האָט זיך קיינמאָל נים גע־וואָגט צו פאַרלאָזן די נעטא אין אזא טאָג. אַלעמאָל, ווען זי האָט שוין מיט זיך געהאַט אַפּגעמאַכט אַרויסצוגיין פון דער נעטא, האָט איר אַרומגענומען אַ געהיימער דרך ארץ אַרויסצוגיין אין דער אַרט פאַר זיך צו באַקלאָגן אַפּגעגען שקלאַפן. זיי האָבן געמוסט טאָג איר ווילן און זיי האָבן אַפילו נים געהאַט דאָס רעכט עפּעס א געהיימער דרך ארץ פאַר זיך צו באַקלאָגן קעגן אירע עלטערן.

ביים טייך האָט זי ליב געהאַט זיך צו לייגן אויף דעם זאַמד און זיך האַרטן צו וואַרימען איר שיינעם קערפּער קעגן די אייביקע שטראַלן פון דער העל לייכטנדער זון. דאָס האָט באַראויִקט איר נעפּעס, און ווען זי פלעגט זיך אין אַוונט צוריקקערן אַהיים איז זי אַפּט מאָל געווען כמעט א ניי־געבוירענער מענש.

אין דעם טאָג ווען אונזער געשיכ־טע הויבט זיך אָן, איז חנה׳לע געווען באַזונדערס אומרואיק און אומצופרי־דן.

אין דעם קריסטלאַכן טייל פון טי־רנא איז אין יענעם טאָג געווען לוסטיק און פריילאַך. די איינוואוינער פון דעם פירסטנטום האָבן אין יענעם טאָג גע־פייערט זייער יערלאַכן קאַרניוואַל און זיי האָבן אויף יעדן מעגלאַכן אופן געבראַכט צום אויסדרוק זייערע געפילן.

דער קאַרניוואַל איז אין טירנא גע־ווען א יערלאַכע אינסטיטוציע. אין דעם טאָג איז דאָס פאָלק, וועלכעס איז א נאַציע יאָר געווען כמעט פאַרשלאַפן צו דער רעגירונדער פּרינצעסן און די אונדערע פּריצים. — נעווען זיין איי־נער הערשער. קיינער האָט דאַמאָלסט נים געהאַט קיין דעה איבער אים און יעדער איינער, קריסט, האָט זיך גע־מעגט אונטערהאַלטן פריי אין טאָג מיט זיך און האָט זיין הארץ האָט נאָר געגלוסט.

ווערנד חנה׳לע האָט אַפּט מאָל אויז מקנא נעווען די קריסטן פון טיר־נא פאַר דעם פרייען לעבן, וועלכן זיי פירן. זיינען אין דער אמת׳ן אויף די קריסטן נים נעווען אזוי פריי ווי עס האָט זיך איר אויסגעראַכט. די פּרינצעסן האָט איבער. זיי געהערשט מיט א שטאַרקער האַנט און זי האָט געזען אזוי באַגאַריינט זייערע פרייהייטן, אז די איינוואוינער פון דער קליינער פירסטנטום זיינען אין דער אמת׳ן גע־ווען אירע אונטערגעגעבענע שקלאַפן. זיי האָבן געמוסט טאָג איר ווילן און זיי האָבן אַפילו נים געהאַט דאָס רעכט

דאָקטוירים Doctors' Directory

IN ALPHABETICAL ORDER

Office	Residence	
53 578	51 250	**דר. ס. דוש. בערמאַק,** 834 מיין סטריט אפיס שטונדן: 2—4 און 7—8 DR. J. C. BERMACK
54 107	54 107	**דר. דוש. ברענער,** 402 מעלקירק עוועניו אפיס שטונדן: 3—5. 7.30—8.30 DR. J. BRENER
26 947	53 422	**דר. א. גוטמאַן,** 714 טראַנטע דזשעו. טראַסט בילדינג. 283 פּאַרטערדזש עוועניו. קאַר. סטיט אפיס שטונדן: 10—12. 2—6 און ביי אפּאַינטמענטס DR. A. GUTTMAN
22 717	54 429	**דר. ס. דשאַוויש,** 404 באַיד בילדינג. שטונדן: 11—12. 3—6 און ביי אפּאַינטמענטס DR. SIMON JAUVOISH
26 600	28 153	**דר. וו. הערשפילד,** 576 מיין, קאָר. אַלעקסאַנדער אפיס שטונדן: 11—1. 2—5 און 7—9 DR. H. HERSHFIELD
52 744	51 772	**דר. כ. א. וויקטאָר,** קאָר. מעלקירק און סאַלטער (איבער דער באַנק) אפיס שטונדן: 3—5 און 7—8 DR. B. A. VICTOR
53 181	53 181	**דר. י. פּערלמאַן,** 291 באַראוס. קאָר. טשאַרלס אפיס שטונדן: 3—5 און 7—8 DR. I. PEARLMAN
54 866	51 968	**דר. ס. קאָבּרינסקי,** סוויט 2 קראַפּ בלאָק (מיין און דאָפּערין עוועניו) אפיס שטונדן: 3—5 און 6.30—8 DR. S. KOBRINSKY
53 915	52 614	**דר. סעם ראָדין,** ראַיאַל בענק בילדינג (מיין און מעלקירק) אפיס שטונדן: 3—4 און 6—8 DR. SAM RODIN
88 916	59 473	**דר. א. ל. שובין,** שטונדן 11—12 און 2—6 אפיס: בענק אף קאַמערס בלדג. מיין און אַלעקסאַנדער רעזידענס: 375 מאַקריי עוועניו DR. A. L. SHUBIN
		אויגן, אויערן, נאָז אַן האַלז
29 110	51 848	**דר. י. ה. בעקמאַן,** 613 באַיד בילדינג DR. J. H. BECKMAN
24 465	51 359	**דר. ד. מ. דושענאָף,** 830-2 סאַמערסעט בלאָק DR. D. M. GENOFF
		קינדער קראַנקהייטן
88 013	53 320	**דר. ה. מעדאָוויי,** 904 באַיד בלדג. 3—5: 332 מאַניטאָבאַ עוו. 11—12 DR. H. MEDOVY
22 446	51 801	**דר. דושאַ. ה. שאַפּיראָ,** 604 באַיד בילדינג שטונדן: 3—5 און ביי אפּאַינטמענטס DR. GEO. H. SHAPERA

דענטיסטן Dentists Directory

IN ALPHABETICAL ORDER

Office	Residence	
51 560	41 652	**דר. י. בן עזרא, ב.א.** 962½ מיין. קאָר. מעלקירק DR. I. BEN EZRA, B.A.
53 720		**דר. מ. ברענמאַן,** סט. 1 סט. דושאַנס בלאָק. 984 מיין DR. M. A. BREGMAN
56 056		**דר. ס. טשורטשיל,** סוויט 1 טריק בלאָק. 972 מיין סט. DR. S. H. CHURCHILL

אידנברידזשער נייעס :: פון מ. אוסישקין

מיך קאָנען נים דורכלאָזן און נים באַמערקן עפּעס וועגן דער טעטיקייט פון אונזער אידנברידזשער יונגס פאַר־ריכן וויינטער. איבערהויפּט אויף דעם פעלד פון דיסקוסיעס. מען האָט דורכ־געפירט א רייע דיסקוסיעס אויף פאַר־שיידענע טעמעס. מיט קריסטלאַכע און אידישע שכנים. און נים איין מאָל האָט זיך געמערקט די פייאיקייט פון אונזער יונגס, שלאַגנדיק זייערע אַפּאָ־נענטן און נעוואונען די דעבאַטעס.

באַזונדערס מערקן זיך טאַלאַנטן צווישן איינציקע יונגעלייט, אויף וועל־מען מען קאָן זיך ריכטן אז זיי זאָלן קומען איר פאַרלאַנג און דערפילן איר ניינערייקייט.

דורך דער נעטא האָט חנה׳לע מורא געהאַט צו נייז, ווייל דאָרטן האָט איר איינגעגעבן אַ זייטיק וועג, אויף וועלכן זי איז מוטיק און אַנטשלאָסן נאָכצוגיין אין מאַרק זעען דעם קאַר־ניוואַל.

דער קאַרניוואַל איז געווען אין פולן גאַנג. דער גרעסטער מאַרק פון טי־רנא איז געווען איבערגעפאַסט מיט מענשן, וועלכע זיינען געקומען פון נאָענטן און פון ווייט זיך באַטייליקן אין די פייערלאַכקייטן און זיך צו אונ־טערהאַלטן.

א ריזיקע מאַסע פון יונגע און אַלט מיט מענער, פרויען און קינ־דער, האָבן געשאָפן דאָס בילד פון איין קנויל, פון וועלכן עס האָבן זיך אַרויסגעזוינט אַרבעטערס־אַרבער די מויערן פון דער עטאַ.

חנה׳לע האָט דאַמאָלסט געזוכט איר מיצאַן פאַר וועמען זי זאָל קאָנען אויס־ניסן אירע געפילן מיט אַ מענש אַלע זיינע געווען אַרויסגעגאַנגען אין דער אַלגעמיינער פרייד פון דער אַלגעמיינער פרייד.

פון אירע יונגסטע יאָרן האָט עס שטענדיק געריצט און נעצייגט אַרויס פון דער עטאַ אין דעם קאַרני־וואַל טאָג. איר האָט נעדאַרפט א שטאַרקע ניינערייקייט, כאָטש איין מאָל אין לעבן צו זעען וואָס דאָס איז אזוינע א קאַרניוואַל, און פאַרוואָס די אידן דערציילן פון דעם דאָזיקן קריסט־לאַכן יום טוב אזוי־פיל שרעקלאַכקייט. מען, און די קריסטלאַכע איינוואוינער זיינען פאַר אים אזוי באַנייסטערט.

אבער זי האָט זיך קיינמאָל נים גע־וואָגט צו פאַרלאָזן די נעטא אין אזא טאָג, אַלעמאָל, ווען זי האָט שוין מיט זיך געהאַט אַפּגעמאַכט אַרויסצוגיין פון דער נעטא. האָט איר אַרומגענומען אַ געהיימער דרך ארץ אַרויסצוגיין אין דער אַרט פאַר זיך צו באַקלאָגן אַפּגעגען שקלאַפן. זיי האָבן געמוסט טאָג איר ווילן און זיי האָבן אַפילו נים געהאַט דאָס רעכט

דעם ווילן פון אירע עלטערן, און זי האָט נים געהאַט קיין מוט זיי צו ווידערשפּעניק.

דעם היינטיקן קאַרניוואַל האָט עס אבער חנה׳לען באַזונדערס גערייצט צו זעען די פייערלאַכקייטן וואָס דער פּרייז דערפאַר זאָל נים זיין.

עטלאַכע שעה איז זי אַרומגעגאַנגען ווי א געפאַנגענער לייב אין אירע עלטערנס הויז. זי איז א פאַר מאָל אַרויסגעלאָפן אין גאַרטן וואו זי האָט געהאַפט צו באַראויִקן איר גערייצ־קייט און ניינערייקייט, און ווען זי האָט געזען, אז דאָס העלפט אויך נים, איז זי אויעק צום טייך און זי האָט זיך געלייגט קעגן דער וואַרימער זון, פון וועלכער זי האָט דערוואַרטעט הילף. אבער גאַרניט האָט געהאָלפן. זי האָט באַשלאָסן, אז זי טוט עגדלאַך נאָכ־קומען איר פאַרלאַנג און דערפילן איר ניינערייקייט.

דורך דער נעטא האָט חנה׳לע מורא געהאַט צו נייז, ווייל דאָרטן האָט איר איינגעגעבן אַ זייטיק וועג, אויף וועלכן זי איז מוטיק און אַנטשלאָסן נאָכצוגיין אין מאַרק זעען דעם קאַר־ניוואַל.

דער קאַרניוואַל איז געווען אין פולן גאַנג. דער גרעסטער מאַרק פון טי־רנא איז געווען איבערגעפאַסט מיט מענשן, וועלכע זיינען געקומען פון נאָענטן און פון ווייט זיך באַטייליקן אין די פייערלאַכקייטן און זיך צו אונ־טערהאַלטן.

א ריזיקע מאַסע פון יונגע און אַלט מיט מענער, פרויען און קינ־דער, האָבן געשאָפן דאָס בילד פון איין קנויל, פון וועלכן עס האָבן זיך אַרויסגעזוינט אַרבעטערס־אַרבער די מויערן פון דער עטאַ.

חנה׳לע האָט דאַמאָלסט געזוכט איר מיצאַן פאַר וועמען זי זאָל קאָנען אויס־ניסן אירע געפילן מיט אַ מענש אַלע זיינע געווען אַרויסגעגאַנגען אין דער אַלגעמיינער פרייד פון דער אַלגעמיינער פרייד.

פון אירע יונגסטע יאָרן האָט עס שטענדיק געריצט און נעצייגט אַרויס פון דער עטאַ אין דעם קאַרני־וואַל טאָג. איר האָט נעדאַרפט א שטאַרקע ניינערייקייט, כאָטש איין מאָל אין לעבן צו זעען וואָס דאָס איז אזוינע א קאַרניוואַל, און פאַרוואָס די אידן דערציילן פון דעם דאָזיקן קריסט־לאַכן יום טוב אזוי־פיל שרעקלאַכקייט. מען, און די קריסטלאַכע איינוואוינער זיינען פאַר אים אזוי באַנייסטערט.

אבער זי האָט זיך קיינמאָל נים גע־וואָגט צו פאַרלאָזן די נעטא אין אזא טאָג, אַלעמאָל, ווען זי האָט שוין מיט זיך געהאַט אַפּגעמאַכט אַרויסצוגיין פון דער נעטא. האָט איר אַרומגענומען אַ געהיימער דרך ארץ אַרויסצוגיין אין דער אַרט פאַר זיך צו באַקלאָגן אַפּגעגען שקלאַפן. זיי האָבן געמוסט טאָג איר ווילן און זיי האָבן אַפילו נים געהאַט דאָס רעכט

פאַר׳שיכו׳ט.

די ווילדע קולות, די געשריען און געפיידערייען פון די נאַנץ אַדער האַלב פאַר׳שיכו׳טע. האָבן אויף חנה׳לען נאָך א ווייל געמאַכט א אַפּשטיי־סענדיקן איינדרוק. זי האָט נים גע־קאָנט פאַרשטיין פאַרוואָס מענשן מו־זען אין א פייערלאַכן טאָג אַזוי פיל טרינקען און קאָנען זיך אזוי אינ־נאַנצן פאַרלירן, אז עס זאָל אזוי ווייניק בלייבן פון זייער מענשלאַכ־קייט.

האַכנדיק אַפּריריקט איר ניינע־ריקייט צו זעען דעם קאַרניוואַל. איז איר, דאָס אַלץ וואָס זי האָט געזען שנעל נמאַק געוואָרן און מאַמעלנטי־לאַכטפעלדער, וואו די מאַסן האָבן זיך פאַנאַנדערטיילן אויף פאַרשיידענע מחנות און האָבן צווישן זיך אַנגע־פירט מערדערישע געשלעגן.

ווען חנה׳לע איז אַנגעקומען אין שטאָט איז שוין א נרויסער טייל פון דעם קאַרניוואַל עולם געווען שטאַרק אַנטער דעם איינדרוק פון אלקאָהאָל. שיכו׳ע פויערים האָבן זיך שוין גע־וואַלגערט אין די נאַסן און אויף איי־ניקע שטעלן זיינען שוין אַפילו פאַר־געקומען געשלעגן. וועלכע זיינען אבער באַלד אָפּגעשטעלט געוואָרן פון יענע וועלכע זיינען נאָך נים געווען אינגאַנצן

היימאַן און העסטרין
באַריסטערס, סאָליסיטאָרס און א. וו.
216 — מעקאַינטייר בלאָק — 216
טעלעפאָן 21 627
מר. העסטרין. וואוינונג:
306 סט. דושאַנס עוו., טעל. 53 133

שינבין, מאָראָזניק און ראָבלין
Shinbane, Morosnick & Roblin
Barristers, Solicitors and Notaries
באַריסטערס, סאָליסיטאָרס, נאָטאַריוס
207-8 Confederation Life Bldg.
457 Main St. Opposite City Hall
טעלעפאָן 21 345—6

טשערניאַק, קאַפּשטיין און ספּיוואַק
Barristers, Solicitors, Etc.
460 מיין סטריט
טעלעפאָן 24 591 און 24 666

קאַנטאָר און דאָרפמאַן
אַדוואָקאַט און נאָטאַרי
CANTOR & DORFMAN
211 קורי בלדג. 233 פּאַרטערדזש עוו.
טעל. 225 89—29 937
רעזידענס:
103 בענערמאַן עוועניו. טעל. 51 353

ה. שולמאַן
אַדוואָקאַט און נאָטאַרי
געלט צו לייען אויף ½* פּראָצענט
Schulman & Nitikman
213 קאַנפעדעריישאַן לייף בילדינג
457 מיין סט. אַנטקעגן סיטי האַל
טעלעפאָן 88 462

ש. מילער
באַריסטער, סאָליסיטאָר א. א. וו.
S. MILLER, B.A., LL.B.
505 Paris Bldg., Portage and Garry
Phone 22 203
מר. מילערס וואוינונג:
152 באַראוס עוועניו. טעלעפאָן 51 652

זי פּלוצלונג דערהערט א גראָבע שטי־מע הינטער זיך.

דאָס איז געווען די שטימע פון איי־נעם פון די ראַפיאַנעס, וועלכער איז שוין געווען האַרט לעבן דער מאַלאַר.

— וואָס איילסטו זיך אַזוי, דו שיי־נער מלאך? מיר האָבן דיך ערשט געפונען אין שוין אַנטלויפסטו פון אונז?

אבער חנה׳לע האָט גאָרניט גע־ענטפערט אין דאָס זיך אויפן נים אונגעקערט צו זעען דאָס פנים וואָס באַלעסטיקט איר. זי איז גענאַנגען מיט שנעלע אין פעסטע טריט און זי האָט אין האַרצן געבעטן נאָט, אז זיי זאָלן איר נאָר נים דערקאָנען, אז זי איז א אידישע שכטערן.

אבער גראָדע איר שווייגן האָט נאָך מער אַנגערייצט אירע נאָכפאָלגער.

—ווער ביזטו דאָס, וואָס דו באַ־טיילינסט זיך נים אין אונזערע אונ־טערהאַלטונגען. זי שטייסט פון דער־ווייטנס און קוקסט אויף אונז ווי א וואָלף? — האָט איר דער ערשטער געפרעגט.

— זי איז שטאָלץ ווייל זי איז א שיינע — האָט דער צווייטער אַרויס־געברוטשעט פון זיין שיכו׳ן האַלז. — מיר טאָרן זי אבער נים לאָזן אויטקגיין: זי מוז גיין טרינקען מיט אונז און טאַנצן . . . פרעג זיך ניט ביי איר— נאָר נעם זי מיט אונז.

דער ערשטער האָט זיך ניט געלאָזט לאַנג בעטן. ער האָט באַלד געפאַלגט די עצה פון זיין פריינט און אַנכאַ־פּענדיק חנה׳לען ביי דער האַנט. האָט ער זי געפרעגט:

— ווער ביזטו און וואוהין גייס־טו? און פאַרוואָס אַנטלויפסטו? — קום בעסער מיט אונז, איך ווייל מיט דיר טאַנצן.

זייענדיק א יונגע און זייער טעמ־פּעראַנטפולע מיידל האָט חנה׳לע ניט איבערגעטראַכט אין וועלכער געפאַר זי וואַרפט זיך אַליין אריין אויב זי זאָל ניט האַנדלען קלוג און פאַרזיכטיק. ביי זיך האָט זי געהאַט אָפּגענומען צו קעמפן קעגן אירע אַנפאַלער און איר איז אַפילו ניט איינגעפאַלן, א זגאַך אַלעמען איז ניט מער ווי שוואַכע מיידל. וועלכע וועט ניט קאָנען ביי־קומען צוויי שיכו׳ע אבער געוויסע יונגע מענער.

— לאָזט מיך אָפּ — האָט זי אויסגערופן מיט א שטרייענגען און שטאַלצן טאָן. — לאָזט מיך אָפּ און נייט זיך אייער וועג.

און אַזוי ריידנדיק האָט זי זיך מיט איר גאַנצער קראַפט באַפרייט פון דעם ראַפיאַן. וועלכער האָט זי געהאַלטן ביי דער האַנט. האָט אים אַנגעשטופּט פון זיך און זי איז ווייטער מיט פעסטע טריט נענאַנגען איר וועג.

פּלוצלונג האָט א הויך געלעכטער פאַרהילכט חנה׳לעס אויערן. דאָס איז אין געווען דאָס רויע. שפּאַטשע גע־לעכטער. וועלכער האָט זיך אַרויסגע־טראָגן פון דער געזונטער ברוסט פון דעם צווייטן שיכו׳ן ראַפיאַן. ער האָט געלאַכט פון זיין פריינט און ער האָט פון אים חוזק געמאַכט וואָס ער האָט ייחס אַרויסגעוויזן צו זיין אזא שוואַכ־לאַנג און ער האָט זיך געלאָזט ריידיקן און אַפּשטופּן פון א פרוי.

(ווייטערעס קומט)

1 טאָג

ג. פּ. פאַרטנאַי מעמעדזשער

ג ע ד י י נ ק ט ! אז מיר קאָנען אייך געבן באַריטונג אויב איר פאַר־לאַנגט, אין אַלע אייערע — **דריי קליינינג אָדער פאַרבן**

PERTH DYE WORKS LTD. 37 266

זער יונגס, און ווען פריינט וואָלינער אויף אים אַרויף א יום־טוב. און עס האָט געענדיקט ריידן אין מיר אַקעגן קאָן זיין אז אין דעם לינט דער סוד שעטט זיך נים, צעוויינט ער זיך פאַר פרייד. וואָס איז, די האַרציקייט פון אַט דעם יונגן רעדנער האָט אים ווי א מאַגנעט צוגעצויגן, און ער האָט אויס־עקספּלאַנאַטאָרס, ער איז פול מיט האַ־פענונג, אַן אַלעס וועט אינגיכן פאַר־איבער, און בעסערע צייטן וועלן קו־מען. און אַפילו דער קלימאַט, פון וואָס ער ליידט אַפּט, וועט זיך אויף־בייטן צום בעסערן.

און אַט דער פּיקניק האָט זיך דאָס יאָר מיט קיין זאַך ניט געבינדן. חוץ מיט דעם. וואָס דאָס יאָר איז געווען א נרעסערער עולם. אידן פון די אַרומיקע שטעטלאַך זיינען צעקו־מען העלפן אונזער פריינט זיך אין אונזער פריינהייט. און אַט די אידן, פון די אַרומיקע שטעטלאַך, מערקן גאָר אַליין נים וואָס פאַר א מצוה זיי פאַרריכטן ווען זיי קומען צו די פאַרוואַרפענע. פון דער וועלט פאַר־שטייסענע פאַרטערס, מיט פריינ זיך אין זייער יום־טוב.

און לאָמיר האָפן אז אין דער צו־קונפט וועט מען אויסנעפינען אז אויף דער פאַרטער א מענש, פון דעם מענשלאַכן מין אָלנפאַלס.

און אַזוי ווי דער טאָג איז געווען א שיינער, און די ליכטיקע ליבע זון האָט יעדן נעלאַשטשעט, האָט מען זיך טאַקע געפילט יום־טובדיק.

מיט אכטונג,
מ. אוסישקין,
אידנברידזשע, סאַסק.

צוועלף קאַפּיקעס

(שלוס פון זייט 2)

ניט נעכטן, נאָר מיט יאָרן צוריק, אַבער אין יענע צייטן האָט מען שוין, ווייזט אויס, אויף געוואוסט פון אויעלכע זאַכן ווי גרעפּטאַונטערזוכונגען.

און מען האָט זיך געגומען צו אונזער שעריף און מען האָט אים געגומען שטעלן פראָגן.

מיר וועלן פאַרשטייט זיך, ניט נים איבערגעבן אייך די אַלע קשיות וואָס מ׳האָט אים געשטעלט.

די ערשטע שאַלה אַליין, דיינק אויף, וועט זיין געגוט.

אונזערע אויספאַרשער האָבן געוואָלט וויסן איין קליינינקייט:

וואו נעמט דער שעריף צו דערלייגן צו זיין רענט?

אַזוי ווי, האָבן זיי געזאָגט, דער שע־ריף קריגט נים מער ווי פופציק דאָלאַר א חודש, און וואוינען וואוינט ער אין א דירה, וואָס קאָסט אים פונקט צוויי און זעכציק דאָלאַר א חודש, איז די פראַגע, וואו נעמט ער צו דערלייגן די צוועלף דאָלאַר...

וואו ער נעמט אויף אַלע אַנדערע זאַכן דאָס איז א מין סימבאָל פון דעם אויפן אויף דער פאַרטער אַן אַלע דעם לינט דער סוד קאָן זיין אז אין דעם לינט דער פון זיין גערולד. עס קאָן זיין אז מיר אַלע נעמען אַרויף אויף דער פאַרטער אַן אַלע דעם מיר גערדיקט די האַנט, און איינער האָט מיר נים אים קראַפט און מוט צו קעמפן קעגן דער בייזער און קאַפּריזנער נאַ־טור, וואָס איז, די האַרציקייט פון אַט דעם יונגן רעדנער האָט אים ווי א מאַגנעט צוגעצויגן, און ער האָט מענשלאַכע צוגעצויגן, און אַפילו קעגן אַנדערע אַרויס־ווייזן פון פאַרשיידענע סאָרטן אַזאַט ער מיר. ער האָט נים אַלעס אַפּגענומען, אַן אַלעס וועט אינגיכן פאַר־איבער, און בעסערע צייטן וועלן קו־מען. און אַפילו דער קלימאַט, פון וואָס ער ליידט אַפּט, וועט זיך אויף־בייטן צום בעסערן.

און אַט דער פּיקניק האָט זיך דאָס יאָר מיט קיין זאַך ניט געבינדן. חוץ מיט דעם. וואָס דאָס יאָר איז געווען א נרעסערער עולם. אידן פון די אַרומיקע שטעטלאַך זיינען צעקו־מען העלפן אונזער פריינט זיך אין אונזער פריינהייט. און אַט די אידן, פון די אַרומיקע שטעטלאַך, מערקן גאָר אַליין נים וואָס פאַר א מצוה זיי פאַרריכטן ווען זיי קומען צו די פאַרוואַרפענע. פון דער וועלט פאַר־שטייסענע פאַרטערס, מיט פריינ זיך אין זייער יום־טוב.

און לאָמיר האָפן אז אין דער צו־קונפט וועט מען אויסנעפינען אז אויף דער פאַרטער א מענש, פון דעם מענשלאַכן מין אָלנפאַלס.

און אַזוי ווי דער טאָג איז געווען א שיינער, און די ליכטיקע ליבע זון האָט יעדן נעלאַשטשעט, האָט מען זיך טאַקע געפילט יום־טובדיק.

מיט אכטונג,
מ. אוסישקין,
אידנברידזשע, סאַסק.

סייל פּאַסטערס

געמאַכט

אין 24 שעה

שיין און צוציענד

ביי

„דאָס אידישע וואָרט"

מיר האָבן אַן אויסוואַל פון הונדערטער קאַטס פון די לעצטע צייכענונגען צו באַצירן די פּאַסטערס

מיר טוען די גאַנצע אַרבעט

שיקט אונז בלויז אריין די פּרייזן פון די אַרטיקלען וועלכע איר ווילט אַרויס־שטעלן אויפן סייל — און מיר טוען שוין פאַר אייך דאָס איבעריקע

שרייבט אין וועלכער שפּראַך איר ווילט צו

THE ISRAELITE PRESS LIMITED

165 Selkirk Ave. Phones: 52 213 - 55 409